

PROVINCIAAL Blad
Jaargang: 2011
nr.: 4

Officiële naam regeling: Citeertitel:	Financiële verordening Provincie Limburg 2009 Financiële verordening Provincie Limburg 2009
Naam ingetrokken regeling: Besloten door: Onderwerp:	n.v.t. Provinciale Staten d.d. 17-12-2010 Financiële verordening Provincie Limburg 2009
Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd: Datum inwerkingtreding: Looptijd regeling: Verantwoordelijke afdeling:	art. 216 Provinciewet een dag na publicatie in Provinciaal blad van datum publicatie in Provinciaal blad tot nader order Bedrijfsvoering

Provinciale Staten van Limburg,

Maken ter voldoening aan het bepaalde in de Financiële verordening Provincie Limburg 2009 de integrale tekst bekend van de:

FINANCIËLE VERORDENING PROVINCIE LIMBURG 2009

BESLUIT van Provinciale Staten van 9 oktober 2009 (Prov. Blad 2009, nr. 68)
Gewijzigd bij BESLUIT van Provinciale Staten van 17 december 2010 Provinciaal Blad nr. 4 maken ter voldoening aan het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en het bepaalde in de Provinciewet, bekend

Financiële verordening Provincie Limburg 2009,

luidende als volgt:

Artikel 1 Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. Administratie:
het systematisch verzamelen, vastleggen, verwerken en verstrekken van informatie ten behoeve van het besturen, het functioneren en het beheersen van (onderdelen van) de organisatie van de Provincie Limburg en ten behoeve van de verantwoording die daarover moet worden afgelegd.
- b. Financiële administratie:
het onderdeel van de administratie dat omvat het systematisch maken en verwerken van aantekeningen betreffende de financiële gegevens van (onderdelen van) de organisatie van de Provincie Limburg, teneinde te komen tot een goed inzicht in:
de financieel-economische positie;
het financiële beheer ;
de uitvoering van de begroting;
het afwikkelen van vorderingen en schulden;
alsmede tot het afleggen van rekening en verantwoording daarover.
- c. Administratieve organisatie:
het stelsel van organisatorische maatregelen gericht op het tot stand brengen en het in stand houden van de goede werking van de bestuurlijke en ambtelijke informatieverzorging ten behoeve van de verantwoordelijke leiding.

- d. Financieel beheer:
het uitoefenen van bestuur over en toezicht op het beheer van middelen en het uitoefenen rechten van de provincie Limburg.
- e. Rechtmatigheid:
het in overeenstemming zijn met geldende wet- en regelgeving, waaronder provinciale verordeningen, statenbesluiten en collegebesluiten.
- f. Doelmatigheid:
de mate waarin de gewenste prestaties worden gerealiseerd met een zo beperkt mogelijke inzet van middelen, of met de beschikbare middelen zo veel mogelijk resultaat wordt bereikt.
- g. Doeltreffendheid:
de mate waarin de gewenste prestaties en beoogde maatschappelijke effecten van het beleid daadwerkelijk worden behaald.

Titel 1 Begroting en verantwoording

Kaderstellen

Artikel 2 Programmabegroting

1. Provinciale Staten stellen in ieder geval bij de aanvang van de nieuwe statenperiode een programma-indeling vast;
2. Provinciale staten stellen per programma de drie W-vragen per doelstelling vast:
 - a. Wat willen wij bereiken;
 - b. Wat gaan we daarvoor doen;
 - c. Wat gaat het ons kosten.
3. Gedeputeerde Staten stellen per programma indicatoren voor met betrekking tot de beoogde maatschappelijke effecten en de te leveren goederen en diensten.
4. Provinciale Staten stellen de indicatoren, bedoeld in het derde lid, vast.
5. Gedeputeerde Staten dragen zorg voor het verzamelen en vastleggen van gegevens over de geleverde goederen en diensten en de maatschappelijke effecten, opdat de doelmatigheid en doeltreffendheid van het beleid zoals vastgesteld door Provinciale Staten, kunnen worden getoetst.

Artikel 3 Producten

Gedeputeerde Staten werken het programmabegroting uit in een productenraming.

Artikel 4 Kaders begroting

1. Gedeputeerde Staten bieden uiterlijk in de maand mei van het lopende begrotingsjaar een nota aan over de kaders voor het volgende begrotingsjaar en de drie opvolgende jaren in de vorm van de voorjaarsnota.
In deze nota worden de bevindingen betrokken uit de rapportage van de begrotingsuitvoering bedoeld in artikel 7 en de jaarstukken bedoeld in artikel 8.
2. Provinciale Staten stellen deze nota uiterlijk in hun vergadering in de maand juni vast.

Uitvoering

Artikel 5 Uitvoering begroting

1. Gedeputeerde Staten stellen regels die waarborgen dat de uitvoering van de begroting rechtmatig, doelmatig en doeltreffend verloopt.
2. Gedeputeerde Staten dragen ten aanzien van de productenraming er zorg voor dat:
 - a. de lasten en baten, door middel van kostentoe rekening, eenduidig zijn toegewezen aan de producten van de productraming;
 - b. de budgetten uit de productraming en kredieten voor investeringen passen binnen de kaders zoals geautoriseerd bij de vaststelling van de uiteenzetting van de financiële positie;
 - c. de lasten van de producten niet dusdanig worden overschreden dat de realisatie van andere producten binnen hetzelfde programma onder druk komt.

3. Gedeputeerde Staten dragen er zorg voor dat de lasten op doelstellingniveau binnen de programma's zoals geautoriseerd in de (gewijzigde) begroting niet worden overschreden.

Beheersing en Interne controle

Artikel 6 Interne controle

1. Gedeputeerde Staten dragen ten behoeve van het getrouwe beeld en de rechtmatigheid van de jaarrekening zorg voor de jaarlijkse interne toetsing van de getrouwheid van de informatieverstrekking, en de rechtmatigheid van de beheershandelingen. Bij afwijkingen nemen Gedeputeerde Staten maatregelen tot herstel.
2. Gedeputeerde Staten dragen zorg voor de jaarlijkse interne toetsing van een aantal organisatieonderdelen op juistheid, volledigheid en tijdigheid van de bestuurlijke informatievoorziening, de rechtmatigheid van beheershandelingen en op misbruik en oneigenlijk gebruik van de provinciale regelingen. Per jaar worden minimaal drie organisatieonderdelen van de provincie getoetst.
3. Gedeputeerde Staten zorgen op basis van de resultaten van de toets bedoeld in het tweede lid indien nodig voor een plan van verbetering. Gedeputeerde Staten nemen op basis van het plan van verbetering maatregelen voor herstel van de tekortkomingen.
4. De resultaten van de toets en het plan van verbetering worden ter kennisneming aan Provinciale Staten aangeboden.

Rapportage en Verantwoording

Artikel 7 Integrale voortgangsrapportage en tussentijdse programmaverantwoording.

1. Gedeputeerde Staten informeren Provinciale Staten door middel van een integrale voortgangsrapportage over de realisatie van de begroting van de provincie over de eerste zes maanden van het lopende begrotingsjaar.
2. De integrale voortgangsrapportage wordt voor de laatste PS-vergadering voor het zomereces van het lopende begrotingsjaar aan Provinciale Staten aangeboden.
3. De inrichting van de integrale voortgangsrapportage sluit aan bij de programma-indeling van de begroting;
4. De integrale voortgangsrapportage gaat in op relevante afwijkingen ten opzichte van de door Provinciale Staten vastgestelde kaders op programmaniveau, als deze naar verwachting de jaarresultaten sterk beïnvloeden. Afwijkingen hebben betrekking op de verschillen tussen de begroting en realisatie van de drie W-vragen uit de (gewijzigde) programmabegroting en de verplichte paragrafen. Relevante afwijkingen zijn afwijkingen die zowel financieel als inhoudelijk kunnen zijn:
 - Financieel. Enerzijds worden in de voortgangsrapportage de te verwachten onderbestedingen (minder uitgaven, meer inkomsten) ten opzichte van de (bijgestelde) begroting van de baten en lasten op doelstellingniveau, groter dan 20 % toegelicht. Anderzijds worden alle te verwachten overschrijdingen (meer uitgaven, minder inkomsten) op doelstelling niveau toegelicht.
 - Inhoudelijk. Alleen afwijkingen in de jaarresultaten welke ervoor zorgen dat het geplande resultaat in een jaar niet behaald wordt, worden toegelicht.
5. Gedeputeerde Staten informeren de statencommissies op programmaniveau over de voortgang door middel van een beknopte tussentijdse programmaverantwoording in het voorjaar en het najaar van het lopende jaar.

Artikel 8 Jaarstukken

1. Gedeputeerde Staten dragen zorg voor een adequate vertaling van de verantwoording van de organisatieonderdelen naar de productenrealisatie en naar de programmaverantwoording.
2. Gedeputeerde Staten leggen verantwoording af over de uitvoering van de programma's en hoe de resultaten zich verhouden tot de in de begroting gestelde doelen. Relevante afwijkingen worden toegelicht en hebben betrekking op de verschillen tussen de begroting en realisatie van de drie W-vragen uit de (gewijzigde) programmabegroting op doelstellingniveau.

3. Provinciale Staten bepalen aan de hand van de uitvoering van de programma's of de beleidsdoelen van de programma's voor het lopende jaar bijgesteld moeten worden.

Titel 2 Financiële positie

Kaderstellen

Artikel 9 Financiële positie

1. Gedeputeerde Staten dragen er zorg voor, dat al het beleid waartoe Provinciale Staten hebben besloten, in de uiteenzetting van de financiële positie en de meerjarenramingen is opgenomen.
2. Provinciale Staten autoriseren met het vaststellen van de financiële positie de investeringskredieten.

Artikel 10 Waardering en afschrijving vaste activa

1. Investerings in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut worden in beginsel niet geactiveerd; Uitgezonderd van deze regel zijn:
 - a. constructief onderhoud provinciale wegen;
 - b. reconstructief onderhoud provinciale wegen;
 - c. vervangingsinvesteringen bewegwijzering, geleiderails, wegverlichting en gladheidsbestrijdingsmaterieel provinciale wegen.
2. Investerings met economisch nut worden bruto geactiveerd; bestemmingsreserves worden gelijkmatig, gedurende de afschrijvingsperiode, ten gunste van de exploitatierekening gebracht.
3. Investerings met een maatschappelijk nut worden bruto geactiveerd; bijdragen van reserves worden ten laste van een programma als eenmalige (extra) afschrijving in de exploitatierekening opgenomen; gelijktijdig wordt in het resultaatbestemmende deel van de exploitatierekening een onttrekking aan de specifieke bestemmingsreserve opgenomen.
4. Financiële vaste activa worden gewaardeerd tegen verkrijging- of vervaardigingsprijs dan wel tegen nominale waarde.

Grensbedragen voor activering

5. Investerings met economisch nut, met een verkrijgings- of vervaardigingsprijs van minder dan € 10.000,00 worden niet geactiveerd.
6. Investerings met een maatschappelijk nut, met een verkrijgings- of vervaardigingsprijs van minder dan €50.000,00 worden niet geactiveerd.
7. Kosten verbonden aan het sluiten van geldleningen en het saldo van agio en disagio worden niet geactiveerd.

Afschrijving

8. In geval van afschrijving wordt de lineaire afschrijvingsmethodiek gehanteerd.
9. De afschrijving is gebaseerd op de verwachte toekomstige gebruiksduur; deze is gelijk aan de economische levensduur van een investering.
10. Bij nieuwe investeringen wordt de volgende richtlijn voor de afschrijving in acht genomen:
 - a. 50 jaar: bedrijfsgebouwen, waarbij voor onderdelen, waarvoor een kortere gebruiksduur wordt verwacht, de componentenmethode wordt toegepast;
 - b. 10-25 jaar: technische installaties in bedrijfsgebouwen, verbouwingen, kantoormeubilair;
 - c. 5 jaar: vervoermiddelen;
 - d. 3-5 jaar: apparatuur automatisering en overige apparatuur;
 - e. geen afschrijving: gronden en terreinen.

11. Voor investeringen met economisch nut start de afschrijving ná de gereed melding van die investering; in geval van op zichzelf staande deelprojecten worden die afzonderlijk op hun gereed melding getoetst.
12. Voor investeringen met een maatschappelijk nut start de afschrijving in het jaar nadat uitgaven zijn gedaan; investeringen die zich over meerdere jaren uitstrekken worden per jaarschijf als afzonderlijk actief behandeld.
13. Resultaatafhankelijke (extra) afschrijving op investeringen wordt in beginsel niet toegestaan.

Artikel 11 Reserves en voorzieningen

Gedeputeerde Staten geven jaarlijks in de in artikel 4 genoemde nota, hun zienswijze betreffende de reserves en voorzieningen aan; hierbij wordt in ieder geval behandeld:

- a. de vorming en besteding van reserves;
- b. de vorming en besteding van voorzieningen;
- c. de toerekening en verwerking van rente over de reserves en de voorzieningen (indien van toepassing).

Artikel 12 Kostprijsberekening

1. Voor het bepalen van de geraamde kostprijs van producten en diensten van de provincie wordt een systeem van kostentoe rekening gehanteerd. Bij de kostentoe rekening worden naast de directe kosten alleen die indirecte kosten betrokken, die rechtstreeks samenhangen met de door de provincie verleende diensten.
2. Bij de indirecte kosten worden betrokken de bijdragen aan reserves voor de noodzakelijke vervanging van de betrokken activa, de kapitaallasten van de in gebruik zijnde activa en voor rechten als bedoeld in artikel 223, eerste lid, provinciewet, de compensabele BTW.
3. De omslagrente voor de rententoe rekening van de kapitaallasten wordt bepaald door het rentetotaal van de uitstaande leningen en de bij begroting vastgestelde gecalculerde rente over het eigen vermogen en voorzieningen.

Artikel 13 Financieringsfunctie

1. Gedeputeerde Staten dragen bij de uitoefening van de financieringsfunctie zorg voor:
 - a. het aantrekken van voldoende financiële middelen en het uitzetten van overtollige gelden om de programma's binnen de door Provinciale Staten vastgestelde kaders van de begroting uit te kunnen voeren;
 - b. het beheersen van de risico's verbonden aan de financieringsfunctie zoals renterisico's, koersrisico's, liquiditeitsrisico's en kredietrisico's;
 - c. het zo veel mogelijk beperken van de kosten van de leningen en het optimaliseren van het rendement van de beschikbare liquiditeiten;
 - d. het beperken van de interne verwerkingskosten en externe kosten bij het beheren van de geldstromen en financiële posities.
2. Gedeputeerde Staten nemen bij de uitvoering van de financieringsfunctie de volgende richtlijnen in acht:
 - a. bij het uitzetten van overtollige gelden is de Wet Fido en de Ruddo (Regeling uitzettingen en derivaten decentrale overheden) leidend.
 - b. overtollige geldmiddelen worden uitsluitend uitgezet tegen vastrentende waarden, dan wel in producten waarbij de hoofdsom tenminste aan het eind van de looptijd gegarandeerd is.
 - c. bij het uitzetten van overtollige middelen met een looptijd langer dan 1 jaar worden tenminste drie prijsoffertes bij verschillende financiële instellingen gevraagd;
 - d. voor het aantrekken van financieringen met een looptijd langer dan 1 jaar worden tenminste drie prijsoffertes bij verschillende financiële instellingen gevraagd;
 - e. derivaten worden uitsluitend gebruikt ter beperking van financiële risico's;
 - f. bij het opereren op de financiële markten wordt zodanig gehandeld dat de toegang tot de markten niet in gevaar komt.
 - g. overeenkomsten voor het aangaan van leningen, het uitzetten van middelen of het verlenen van garanties luiden in euro;

- h. voor de kasgeldlimiet en de renterisiconorm gelden de wettelijke waarden; Gedeputeerde Staten informeren Provinciale Staten indien de kasgeldlimiet of de renterisiconorm dreigen te worden overschreden.
- 3. Verstrekken van leningen en garanties en het aangaan van financiële participaties anders dan genoemd in het tweede lid worden uitsluitend gedaan uit hoofde van de publieke taak binnen de vastgestelde kaders van de Kadernota Financieringsinstrumentarium. Bij het uitzetten van middelen, het verstrekken van garanties en het aangaan van financiële participaties uit hoofde van de publieke taak bedingen Gedeputeerde Staten indien mogelijk zekerheden en stellen zij voorwaarden. Gedeputeerde Staten motiveren in hun besluit het openbaar belang van dergelijke uitzettingen van middelen, verstrekkingen van garanties en financiële participaties.
- 4. Gedeputeerde Staten informeren in ieder geval vooraf Provinciale Staten en nemen pas een besluit, nadat Provinciale Staten in de gelegenheid zijn gesteld hun wensen en bedenkingen ter kennis van Gedeputeerde Staten te brengen voorzover het betreft:
 - a. het verstrekken van garanties, leningen en waarborgen naar derden voor bedragen groter dan €1.000.000,-
 - b. bij garanties, leningen en waarborgen onder deze limiet geldt de actieve informatieplicht door het college van Gedeputeerde Staten aan Provinciale Staten.
- 5. Gedeputeerde Staten stellen regels op ter uitvoering van het gestelde onder het eerste tot en met derde lid en leggen deze regels, alsmede de regels voor taken en bevoegdheden, de verantwoordingsrelaties en de bijbehorende informatievoorziening vast in een Treasurystatuut. Gedeputeerde Staten zenden het Treasurystatuut ter kennisneming aan Provinciale Staten.

Artikel 14 Garantstellingen geconverteerde geldleningen

1. Gedeputeerde Staten dragen zorg voor het afgeven van garantieverklaringen met betrekking tot de betaling van renten en aflossingen van door gezondheidsinstellingen aan te gane geldleningen ten behoeve van de conversie van reeds bij eerder besluit van Provinciale Staten gegarandeerde geldleningen.
2. Aan de garantstellingen als bedoeld in het eerste lid wordt als voorwaarde verbonden:
 - dat de termijn van de nieuwe lening niet langer is dan de resterende looptijd van de oude lening;
 - dat het rendement van de lening zich beweegt op het niveau van de bij het sluiten van de geldlening geldende kapitaalmarktrente;
 - dat de lening voldoet aan de Wet financiering decentrale overheden;
 - dat de opbrengst van de af te sluiten lening wordt aangewend voor de aflossing van de oude lening;
 - dat de rentebesparing opweegt tegen het lastennadeel van het vervroegd aflossen (boeterente) van de oude lening;
 - dat de Provincie Limburg reeds krachtens eerder besluit garant stond terzake van de te converteren geldlening.

Artikel 15 Garantstellingen Groenfonds

Gedeputeerde Staten dragen zorg voor het afgeven van garantieverklaringen voor leningen door het Groenfonds ten laste van de L.N.V./I.P.O.- convenantsgelden, bestemd voor de realisering van reservaat- en natuurontwikkelingsprojecten, tot een zodanig maximum, dat het Limburgs aandeel in rente en aflossing binnen de voor Limburg beschikbare convenantsgelden blijft.

Artikel 16 Garantstellingen ESF-projecten

1. Gedeputeerde Staten dragen zorg voor het afgeven van garantieverklaringen voor ESF-projecten tot een bedrag van €9.000.000,-. Zij kunnen aan deze garantieverklaringen voorwaarden verbinden.
2. In ieder geval wordt als voorwaarde gesteld:
 - a. dat de projectinitiatiefnemer(s) een overeenkomst sluit(en) met de provincie
 - b. waarin zij verklaren zich te houden aan de voorwaarden van het betrokken Europees programma en eventueel ten onrechte ontvangen Europese gelden direct terug te storten;

- c. krachtens welke de provincie een vordering heeft op de project-initiatief-nemer(s) voor de, ten behoeve van het project, uitbetaalde Europese middelen tot een maximum van deze middelen, vermeerderd met de wettelijke rente;
 - d. dat projecten passen binnen het provinciaal economisch beleid en voldoen aan de Subsidieverordening Limburg;
 - e. dat de projectinitiatiefnemer(s) op verzoek van de provincie informatie leveren over de projecten en de financiële organisatie van de instelling.
3. Gedeputeerde Staten brengen met betrekking tot de in lid 1 bedoelde garantverklaringen jaarlijks verslag uit aan de Statencommissie Economisch Domein.

Artikel 17 Registratie bezittingen, activa en vermogen

1. Gedeputeerde Staten dragen zorg voor een actuele en volledige registratie van bezittingen. In de registratie worden ook opgenomen niet-geactiveerde kunstvoorwerpen met cultuurhistorische waarde en de niet- of netto-geactiveerde investeringen in de openbare ruimte.
2. Gedeputeerde Staten dragen er zorg voor, dat de registratie en de ontwikkeling van de bezittingen en het vermogen van de provincie systematisch worden gecontroleerd, met dien verstande dat de waardepapieren, de voorraden, de uitstaande leningen, de (debiteuren-) vorderingen, de liquiditeiten, de opgenomen leningen, de (crediteuren-)schulden, registergoederen en bedrijfsmiddelen jaarlijks worden gecontroleerd.
3. Bij afwijkingen in de registratie van bezittingen nemen Gedeputeerde Staten maatregelen voor herstel van de tekortkomingen. De resultaten van de controle en eventuele plannen van verbetering worden ter kennisneming aan Provinciale Staten aangeboden.

Titel 3 Paragrafen

Artikel 18 Paragrafen in programmabegroting

In de Programmabegroting worden in afzonderlijke paragrafen de beleidslijnen vastgelegd met betrekking tot relevante beheersmatige aspecten, alsmede tot de provinciale heffingen. In de paragrafen wordt tenminste opgenomen datgene dat nader bepaald is in de artikelen 10 tot en met 16 van de BBV.

Titel 4 Financiële organisatie en administratie

Artikel 19 Administratie

1. De administratie is zodanig van opzet en werking, dat zij in ieder geval dienstbaar is voor:
 - a. het sturen en het beheersen van activiteiten en processen in de provincie als geheel en in de diensten;
 - b. het verstrekken van informatie over ontwikkelingen in de omvang van activa met economisch nut, activa met maatschappelijk nut, voorraden, vorderingen en schulden, enzovoorts;
 - c. het verschaffen van informatie aan de budgethouders en voor het maken van kostencalculaties;
 - d. het bevorderen van de rechtmatigheid, de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur in relatie tot de gestelde beleidsdoelen, de begroting en ter zake geldende wet- en regelgeving;
 - e. het afleggen van verantwoording over de rechtmatigheid, de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur in relatie tot de gestelde beleidsdoelen, de begroting en ter zake geldende wet- en regelgeving;
 - f. de controle van de registratie van gegevens als zodanig en van de daaraan ontleende informatie alsmede voor de controle op de rechtmatigheid, de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur in relatie tot de gestelde beleidsdoelen.

Artikel 20 Financiële administratie

Gedeputeerde Staten dragen er zorg voor dat:

- a. de inrichting en de werking van de financiële administratie voldoet aan het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten en andere relevante wet- en regelgeving;
- b. de vereiste informatie verstrekt wordt aan het rijk, het CBS, alsmede aan andere instellingen die specifieke verantwoordingsverplichtingen opleggen aan de provincie.

Artikel 21 Financiële organisatie

Gedeputeerde Staten dragen er zorg voor en leggen (in een besluit) vast:

- a. een eenduidige indeling van de provinciale organisatie en een eenduidig toewijzing van de provinciale taken aan de organisatieonderdelen;
- b. een adequate scheiding van taken, functies, bevoegdheden, verantwoordelijkheden, zodat aan de eisen van interne controle wordt voldaan en de betrouwbaarheid van de verstrekte informatie aan beleids- en beheersorganen is gewaarborgd;
- c. de verlening van mandaten en volmachten voor het aangaan van verplichtingen ten laste van de toegekende budgetten en investeringskredieten.

Titel 5 Slotbepalingen**Artikel 22 Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking een dag na publicatie in het Provinciaal Blad.

Artikel 23 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald onder de naam "Financiële verordening provincie Limburg 2009".

Artikelsgewijze toelichting**Artikel 2 Programmabegroting**

Artikel 2 bevat een aantal bepalingen over de inrichting van de begroting waarin de kaderstellende functie van Provinciale Staten tot uiting komt. Provinciale Staten leggen op basis van dit artikel een belangrijk deel van de infrastructuur van de begroting vast, evenals de kengetallen waarop Provinciale Staten willen sturen en controleren.

De provincie bepaalt zelf het aantal en de inhoud van de programma's van de begroting en kan daardoor de begrotingsopzet aanpassen aan de eigen politiek-bestuurlijke wensen. Zo kan een provincie programma's bijvoorbeeld indelen naar doelgroepen of indelen volgens de pijlers van het grote stedenbeleid. De gehele programma indeling is facultatief.

Daarnaast is de provincie verplicht om zorg te dragen voor informatie voor derden. (IV3). Deze informatie is gebaseerd op een verplichte indeling, maar levert alleen cijfermatige informatie. Deze wordt voornamelijk gebruikt voor statistische doeleinden.

Omdat er een politiek-bestuurlijke keuze ten grondslag ligt aan de indeling van de programma's, stellen Provinciale Staten de indeling vast. Meestal zal die vaststelling voor enkele jaren gelden, bijvoorbeeld voor een gehele coalitieperiode. Indien daartoe aanleiding is, kunnen Provinciale Staten de indeling wijzigen.

Een programma, bestaat bij de provincie Limburg uit meerdere doelstellingen, en is gebaseerd op de drie w-vragen: wat willen we bereiken, wat gaan we daar voor doen en wat mag dat kosten? Vooral voor de eerste twee vragen zullen in de praktijk indicatoren nodig zijn. Aan de hand van die indicatoren kunnen Provinciale Staten hun kaderstellende functie vervullen. Ook dienen zij om Provinciale Staten de gelegenheid te bieden hun controlerende functie in te vullen door de uitkomsten en resultaten van de programma's te beoordelen.

Artikel 3 Producten

Provinciale Staten stellen de programmabegroting vast. Ter uitvoering van de begroting stelt het college - zoals geregeld in de BBV - een productenraming op. Het college is vrij in het aantal producten en de indeling daarvan. De productenraming is in de systematiek van het besluit geen onderdeel van de begroting.

Artikel 4 Kaders begroting

De artikelen 2 en 3 betreffen vooral de infrastructuur van de begroting. Artikel 4 gaat over het meerjarige budgettaire kader. Dat vormt, zoals in de meeste provincies gebruikelijk is, de grondslag voor de eigenlijke begroting. Gegeven het grote belang van het budgetrecht van Provinciale Staten, is het logisch dat Provinciale Staten expliciet een budgettair kader vaststellen. Dit gebeurt op doelstellingenniveau.

Artikel 5 Uitvoering begroting

In artikel 5 leggen Provinciale Staten het college een aantal eisen op die voor een goede uitvoering van de begroting noodzakelijk zijn. In het eerste lid wordt bepaald dat het college de rechtmatigheid, de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de uitvoering dient te waarborgen. Lid 2 stelt eisen voor de onderwerpen die van belang zijn voor de opstelling van de productraming. Lid 3 doet hetzelfde voor de uitvoering van de programma's van de begroting.

In het duale stelsel geven Provinciale Staten geen nadere uitvoeringsregels om aan de prestatie-eis te voldoen. Deze uitvoeringsregels zijn aan het college.

Artikel 6 Interne controle

Provinciale Staten leggen in dit artikel enkele basiscondities vast voor de interne controle. Daarmee verkrijgen Provinciale Staten de zekerheid dat het college aan de eisen genoemd in met name artikel 5, eerste lid, zal kunnen voldoen.

De verordening geeft in het eerste lid aan het college de opdracht voor de inrichting van de financiële organisatie verschillende maatregelen te treffen op het gebied van interne controle, bijvoorbeeld een adequate functiescheiding. Voor een goede interne controle zijn echter aanvullende onderzoeken nodig. In het tweede lid van artikel 6 geven Provinciale Staten aan, welke onderzoeken zij nodig achten om de eisen van controle te waarborgen en met welke frequentie deze onderzoeken moeten worden uitgevoerd.

Het derde en vierde lid regelt dat het college op grond van de uitkomsten van de onderzoeken bij tekortkomingen maatregelen tot herstel treft en dat Provinciale Staten over de uitkomsten van de onderzoeken en de eventuele maatregelen tot herstel op de hoogte worden gebracht.

De genoemde onderzoeken in dit artikel omvatten niet de interne onderzoeken van het college naar de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur. Regels voor deze interne onderzoeken zijn opgenomen in de verordening ex artikel 217a Provinciewet.

Artikel 7 Integrale voortgangsrapportage en tussentijdse programmaverantwoording.

Artikel 7, formaliseert een belangrijk onderdeel van de planning en control van Provinciale Staten. Provinciale Staten geven namelijk aan de aard van de informatie die het college standaard dient te verstrekken evenals de reguliere frequentie. Op basis van deze informatie kunnen Provinciale Staten de uitvoering van de begroting volgen en besluiten of bijsturing nodig is.

Artikel 7 regelt wanneer Provinciale Staten tussentijds over de stand van zaken in het lopende begrotingsjaar moeten worden geïnformeerd. In dit artikel is gekozen voor één integrale voortgangsrapportage.

Door het vastleggen van de datum in het artikel kunnen Provinciale Staten een maximale termijn vastleggen, waarbinnen de voortgangsrapportage moeten worden samengesteld en opgeleverd.

In het derde lid van het artikel geven Provinciale Staten kaders voor de inrichting van de tussenrapportages. In het vierde lid geven Provinciale Staten aan waarover zij in elk geval in de tussenrapportages willen worden geïnformeerd. Om de provinciale organisatie niet op te zadelen met

een rapportagecircuit is het natuurlijk wel zaak, dat de tussenrapportages niet te uitgebreid en overzichtelijk zijn.

De stand van zaken van en prognose voor het lopende begrotingsjaar kunnen overigens naast de jaarstukken van het afgelopen jaar mede een belangrijke basis zijn voor het inzicht voor en het opstellen van de komende begroting.

Artikel 8 Jaarrekening

Artikel 8 is het sluitstuk van de begrotingscyclus, de verantwoording over de begrotingsuitvoering door het college, c.q. de controle van Provinciale Staten daarop. Basis daarvoor is de productrealisatie. In het eerste lid wordt daarvoor een kwaliteitseis gesteld. Het tweede lid is de tegenpool van artikel 2, lid 2.

Artikel 9 De financiële positie

Provinciale Staten geven in dit artikel enkele belangrijke uitgangspunten aan die het college voor de uiteenzetting van de financiële positie en de meerjarenramingen moet volgen.

Tevens wordt hier expliciet vastgelegd hoe Provinciale Staten bij het vaststellen van de financiële positie, de investeringskredieten autoriseren. De autorisatie van deze kredieten zou anders als gevolg van het door provincies gehanteerde lasten en batenstelsel buiten de boot vallen.

Artikel 10 Waardering en afschrijving vaste activa

1. Het BBV adviseert om investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk niét te activeren. Het gaat hierbij om investeringen die geen economisch-, maar uitsluitend een maatschappelijk nut hebben. Strikte toepassing van het BBV op dit punt zou kunnen betekenen dat belangrijke infrastructurele investeringen niet mogelijk worden. Om dit te voorkomen kiest de provincie Limburg er voor om bepaalde investeringen met een meerjarig maatschappelijk nut, mits gedaan in de openbare ruimte, wél te activeren. Uitzonderingen op het BBV-advies worden gemaakt voor een aantal investeringen die tot nu toe óók als vaste activa verantwoord werden. Te weten: het constructief- en reconstructief onderhoud van provinciale wegen alsmede investeringen voor vervanging van bewegwijzering, geleiderails, wegverlichting en gladheidsbestrijdingsmaterieel.
2. Het BBV verplicht om ten aanzien van activa met economisch nut bruto te activeren. Dat wil zeggen dat de investeringsuitgaven voor hun brutobedrag worden geadmistreerd. Eventueel voor dat activum gevormde bestemmingsreserves worden gelijkmatig, gedurende de afschrijvingsperiode, in het resultaatbestemmende deel rechtstreeks ten gunste van de exploitatie wordt gebracht. De bruto-activering wordt voor nieuwe investeringen ingaande 2006 toegepast.
3. Voor investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut is het principe van bruto-activering eveneens van toepassing. Verschil met de activa met een economisch nut is dat bijdragen van bestemmingsreserves als eenmalige extra afschrijving ten laste van een programma in de exploitatie worden opgenomen met als dekking daarvan een onttrekking aan die reserve in het resultaatbestemmende deel. De bruto-activering voor nieuwe investeringen wordt met ingang van 2006 toegepast.
4. Voor investeringen met een beperkte omvang kan het om praktische redenen (beperking administratieve werkzaamheden en inzichtelijkheid verslaglegging) wenselijk zijn om deze niet te activeren, maar in één keer ten laste van de exploitatie te brengen. Dit is op grond van algemeen aanvaarde bedrijfseconomische beginselen toegestaan. Ingaande 2006 wordt voor investeringen met een bedrijfseconomisch nut een grensbedrag voor verplichte activering gehanteerd van €10.000,00. Zelfstandige investeringen met een lagere vervaardigings- of verkrijgingsprijs worden niet geactiveerd maar in één keer ten laste van de exploitatie verantwoord.
5. Voor investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut als bedoeld in lid 1 sub a b en c is een grensbedrag van €50.000,00 gesteld. Zelfstandige investeringen met een lagere

vervaardigings- of verkrijgingsprijs worden niet geactiveerd maar in één keer ten laste van de exploitatie verantwoord.

6. Het BBV onderkent twee soorten immateriële activa, te weten: de kosten verbonden aan het sluiten van geldleningen en het saldo van agio en disagio én de kosten van onderzoek en ontwikkeling. Het BBV adviseert om eerstgenoemde uitgaven, zeker als deze van relatief geringe omvang zijn, niet te activeren maar volledig als lasten te verantwoorden in het jaar van sluiten van de lening. In het geval dit soort kosten zich aandienen conformeren wij ons aan het advies van de BBV.
7. Waardevermindering van vaste activa wordt door middel van afschrijving tot uitdrukking gebracht. De wijze waarop afschrijving plaatsvindt heeft grote invloed de exploitatiebegroting en –rekening en op de vermogenspositie. Onjuiste afschrijvingsmethoden en –termijnen kunnen grote risico's met zich meebrengen. De provincie Limburg kiest onveranderd voor de lineaire afschrijvingsmethodiek.
8. De afschrijvingstermijn dient zo goed mogelijk aan te sluiten op de feitelijke waardedaling dan wel het feitelijke gebruik van het actief. Bij deze waardedaling moet rekening gehouden worden met de technische en economische levensduur (of gebruiksduur). De technische levensduur is de periode dat de activa technisch in staat zijn om te worden gebruikt. De economische levensduur is de periode waarbij naar schatting de totale kosten van gebruik van het actief het laagste zijn (dus kapitaallasten en onderhoudskosten). Gelet op het voorzichtigheidsprincipe, de algemeen maatschappelijke opvattingen én het BBV hanteert de provincie Limburg de economische levensduur. Dit betekent dat de verwachte toekomstige gebruiksduur gelijk is aan de economische levensduur van een actief.
9. Dit lid beoogt een richtlijn te geven voor de afschrijvingstermijnen van investeringen. De opsomming is niet limitatief maar laat ook ruimte voor specifiekere activa met afwijkende afschrijvingstermijnen. Waar dit aan de orde is zal dit per investering worden aangegeven. In het geval van investeringen in gebouwen is de zogenaamde 'componententheorie' van toepassing. Dit betekent dat een investering in gebouwen wordt verdeeld in componenten (b.v. grond, casco gebouw, installaties, overig) die elk een eigen afschrijvingstermijn hebben. Ingaande 2006 wordt deze lijn toegepast.
10. De algemene gedragslijn in Limburg is dat gestart wordt met afschrijven in het jaar volgend op de datum van ingebruikname van een actief. Voor de 'ingebruikname' wordt onderscheid gemaakt tussen activa met economisch nut én activa in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut. Wat betreft de eerste groep activa wordt start de afschrijving ná een beoordeling van de gereed melding van dat specifieke actief. Dit kan betekenen, indien de realisatie van dat actief zich over meerdere jaren uitstrekt, dat er gedurende de jaren voorafgaand aan de gereed melding niet wordt afgeschreven. In geval van op zichzelf staande deelprojecten bij deze categorie activa worden de afzonderlijke op hun gereed melding getoetst.
11. Bij activa met een maatschappelijk nut is de ingebruikname van dat actief níet relevant maar start de afschrijving in het jaar nadat de uitgaven zijn gedaan. Voor investeringen die zich over meerdere jaren uitstrekken betekent dit dat de uitgaven in elke jaarschijf als afzonderlijk actief worden behandeld met een eerste afschrijving in het jaar volgend op die uitgaven.
12. Het BBV bepaalt dat afschrijven onafhankelijk geschiedt van het resultaat van het boekjaar, dat wel zeggen: géén extra afschrijving. In afwijking hiervan staat het BBV toe dat op investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut wél extra wordt afgeschreven. Om een duidelijk herkenbaar afschrijvingsbeleid te voeren kiest de provincie Limburg ervoor om in beginsel geen extra (resultaatafhankelijke) afschrijvingen te plegen.
13. Binnen de categorie financiële vaste activa maakt het BBV onderscheid tussen kapitaalverstrekkingen, leningen, uitzettingen en bijdragen aan activa in eigendom van derden. Volgens de Wet fido vallen kapitaalverstrekkingen en leningen ook onder de uitzettingen. De commissie BBV geeft de voorkeur aan het nominaal waarderen van leningen u/g, obligatieleningen en gelijksoortige vastrentende producten. Aangezien de hoofdsom gegarandeerd is zoals voorgeschreven in de Wet fido is er geen sprake van duurzame

waardevermindering. In dat geval hoeft niet te worden afgewaardeerd en geldt de nominale waarde. Indien bij aanschaf de waarde boven de nominale waarde (ergo de gegarandeerde hoofdsom) ligt dan is sprake van een duurzame waardevermindering, omdat aan het einde van de looptijd niet meer dan de nominale waarde wordt vergoed. Deze activa dienen daarom tot het niveau van de gegarandeerde hoofdsom te worden afgewaardeerd.

Artikel 11 Reserves en voorzieningen

Een belangrijk beleidsmatig aspect betreft de omvang van het eigen vermogen. Het eigen vermogen van de provincie bestaat uit de algemene reserves en bestemmingsreserves. Hoe groot moet het eigen vermogen zijn om risico's op te vangen en gaan we een investering financieren door belastingverhoging of door het interen op het eigen vermogen, zijn financieel beleidsmatige vragen die thuishoren bij Provinciale Staten.

Artikel 11 bepaalt, dat het college in de voorjaarnota een passage over de reserves en voorzieningen aanbiedt ter behandeling en vaststelling door Provinciale Staten. In de Kadernota kunnen Provinciale Staten het kader vaststellen voor de omvang van de reserves. Kaders stellen voor voorzieningen is veelal niet aan de orde, omdat voorzieningen een verplichtend karakter kennen. Wel is het inzichtelijk in de Kadernota in te gaan op de voorzieningen.

Artikel 12 Kostprijsberekening

In artikel 12 is de grondslag voor de bepaling van heffingen en tarieven neergelegd. Kostprijzen laten zich op vele manieren berekenen. In dit artikel worden uitgangspunten voor de bepaling van de kostprijzen gegeven.

Artikel 12, lid 1 bepaalt, dat naast de direct aan een product toe te rekenen kosten ook de indirecte kosten die rechtstreeks samenhangen met de vervaardiging van het product, worden meegenomen voor de kostprijsbepaling.

In lid 2 is bepaald dat bijdragen aan bestemmingsreserves en voorzieningen voor noodzakelijke vervanging van de betrokken activa voor bepaling van de geraamde kostprijs en dus voor de bepaling van het tarief of de heffing mogen worden meegenomen. Veel provincies hanteren daarnaast het mechanisme van rentetoerekening over de reserves en de voorzieningen aan in gebruik zijnde kapitaalgoederen. Artikel 12, lid 2 van de verordening bepaalt, dat deze beide kosten ook daadwerkelijk worden meegenomen voor de berekening van de geraamde kostprijs. Indien is gekozen voor het systeem van het toerekenen van bespaarde rente dan is het verplicht deze rente als lasten mee te nemen in de kostprijs.

Op grond van lid 2 moeten ook worden meegenomen de kosten compensabele BTW. De begroting en jaarstukken zijn exclusief de compensabele BTW. Voor de heffingen is echter in de wet bepaald dat ze wel meegenomen mogen worden in de kostprijsberekening, omdat de provincie deze kosten wel heeft, ook al wordt de BTW gecompenseerd.

Het rentepercentage van de toerekening van kapitaallasten is van invloed op de lasten, maar ook van invloed op de kostprijs. Het rentepercentage dat wordt gehanteerd bij de omslagmethode, is van invloed op de kostprijs. Het rentepercentage valt zodoende onder het budgetrecht van Provinciale Staten. Daarnaast is bij de rente-omslag van de kapitaallasten toerekening van de bespaarde rente over het eigen vermogen toegestaan. Artikel 12, lid 3 legt het te hanteren rentepercentage voor de omslagrente van de kapitaallasten vast.

Artikel 13 Financieringsfunctie

De financieringsfunctie (treasury) is een belangrijk onderdeel van het middelenbeheer. Gezien de operationele kwetsbaarheid van deze functie bevat artikel 216, Provinciewet, het expliciete voorschrift dat de verordening een onderdeel over de financieringsfunctie heeft. In dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 216, tweede lid onder c. Het gaat om de kaders voor het uitvoeren van de financieringsfunctie. De uitvoering van de financieringsfunctie komt aan de orde in de financieringsparagraaf in de begroting en de rekening zoals die in het Besluit begroting en

verantwoording is voorgeschreven. In dit artikel stellen Provinciale Staten de doelstellingen, richtlijnen en limieten die voor het college gelden. Het vijfde lid van het artikel draagt het college op een Treasurystatuut op te stellen dat met name protocollen bevat voor de dagelijkse uitvoering.

Onderwerpen die in zo'n besluit aan de orde komen zullen met name betreffen het derivatenbeheer (indien van toepassing), het liquiditeitenbeheer, het risicobeheer, de financiering, de interne controle en de administratieve organisatie.

Onder het risicobeheer vallen het renterisicobeheer, het kredietrisicobeheer, het koersrisicobeheer, en het liquiditeitsrisicobeheer (indien van toepassing).

In het tweede lid onder a wordt vermeld dat de Wet Fido en de Ruddo leidend is bij uitzettingen.

De Ruddo is in april 2009 gewijzigd. Hierbij is het landencriterium aangescherpt: het is slechts toegestaan gelden uit te zetten bij financiële ondernemingen die gevestigd zijn in een lidstaat van de EER (Europese Economische Ruimte), die minimaal over een AA rating beschikt. Daarnaast zijn de ratingeisen aan de financiële instelling en het waardepapier aangescherpt: de financiële ondernemingen dienen bij uitzettingen langer dan 3 maanden over tenminste een AA minus rating te beschikken. Indien de gelden voor een periode van ten hoogste 3 maanden worden uitgezet dan dient de financiële onderneming of het waardepapier over een A rating te beschikken. Voor alle ratings geldt dat deze afgegeven moeten zijn door minimaal twee ratingbureaus. De ratingeisen zijn niet van toepassing op uitzettingen in waardepapieren waarvoor een solvabiliteitsratio van 0 procent geldt.

In onderdeel b wordt verder gesproken over een hoofdsomgarantie voor uitzettingen. Dit is de minimumeis die volgens de regeling geldt. De nominale waarde van de uitzetting blijft dan in ieder geval in tact.

De kasgeldlimiet en de renterisiconorm zijn wettelijk geregeld (Wet financiering decentrale overheden, artikel 3 en 4, respectievelijk 5 en 6).

Overschrijding is niet toegestaan. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties moet in zijn hoedanigheid van toezichthouder ingrijpen, maar kan onder bijzondere omstandigheden een tijdelijke overschrijding tolereren. Bij overschrijding kan de provincie worden geconfronteerd met preventief toezicht op het sluiten van kortlopende (kasgeldlimiet) of langlopende (renterisiconorm) leningen. Inmiddels is de verplichte kwartaalrapportage aan de toezichthouder afgeschaft bij de wijziging van de wet Fido in 2009, verantwoording vindt plaats via de verplichte paragrafen in de jaarstukken.

Provinciale Staten zullen met behulp van de begroting, integrale voortgangsrapportage en jaarstukken over de kasgeldlimiet en renterisiconorm geïnformeerd worden.

Artikel 14 Garantstellingen geconverteerde geldleningen

Met het oog op een consistente lijn in het onderbrengen van financiële regelingen in één verordening is dit artikel uit de bevoegdhedenverordening Provincie Limburg overgebracht naar deze verordening.

Artikel 15 Garantstellingen Groenfonds

Met het oog op een consistente lijn in het onderbrengen van financiële regelingen in één verordening is dit artikel uit de bevoegdhedenverordening Provincie Limburg overgebracht naar deze verordening.

Artikel 16 Garantstellingen ESFprojecten

Met het oog op een consistente lijn in het onderbrengen van financiële regelingen in één verordening is dit artikel uit de bevoegdhedenverordening Provincie Limburg overgebracht naar deze verordening.

Artikel 17 Registratie bezittingen, activa en vermogen

Voor een goed beeld van de financiële positie is een volledige registratie van de provinciale bezittingen onontbeerlijk. Om te garanderen dat de registratie actueel en juist is, wordt in dit artikel het college opgedragen periodiek de registratie te controleren en bij afwijkingen maatregelen tot herstel te treffen.

Artikel 18 Paragrafen in de programmabegroting

In de BBV is in artikel 10 tot en met 16 voorgeschreven dat in de beleidsbegroting in ieder geval een aantal met name genoemde paragrafen wordt opgenomen. Deze paragrafen geven op bepaalde gebieden (o.a. weerstandsvermogen, financiering, bedrijfsvoering etc.) een dwarsdoorsnede door de beleidsbegroting. Via dit artikel is vastgelegd dat Gedeputeerde Staten zorgdragen voor het opnemen van, in ieder geval, de in dit artikel expliciet opgenomen paragrafen.

Artikel 19 Administratie

In artikel 19 worden de kaders gegeven voor de inrichting van administraties van de provincie. In hoofdlijnen wordt opgedragen welke gegevens moeten worden vastgelegd en aan welke eisen de vastgelegde gegevens moeten voldoen. Deze verordening regelt niet – inherent aan het dualisme – de regels en activiteiten die daarvoor in de uitvoering nodig zijn. Dat is een taak van het college. Dat zal deze zaken wel in een besluit moeten vastleggen voor de aansturing van de ambtelijke organisatie. Een en ander geldt ook voor de artikelen 20 en 21.

Artikel 20 Financiële administratie

Een belangrijk onderdeel van de administratie is de financiële administratie. Bij algemene maatregel van bestuur stelt het Rijk eisen aan de verantwoordingsinformatie van provincies. In de BBV zijn onder andere waarderingsgrondslagen, balansindeling en verplicht op te leveren financiële gegevens vastgelegd. Vanuit de financiële administratie moeten gegevens worden aangeleverd voor de financiële verantwoordingsinformatie aan Provinciale Staten, maar ook aan de minister van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties, in zijn rol als toezichthouder, het CBS etc.

Artikel 21 Financiële organisatie

In dit artikel worden uitgangspunten voor de inrichting van de financiële organisatie gegeven, waaraan het college bij het stellen van regels voor de ambtelijke organisatie invulling moet geven. De uitgangspunten vormen kaders voor het college, waaraan het zich moet houden. In de onderdelen a en b worden eisen gesteld aan de toedeling van taken aan organisatieonderdelen van de provincie en de toewijzing van functies aan functionarissen. In onderdeel c worden eisen gesteld aan de budgettoedeling.

Artikel 22 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in de plaats van de financiële verordening 2003.

Artikel 23 Citeertitel

In dit artikel wordt de naam gegeven, waarmee men in de provinciale stukken naar deze verordening kan verwijzen.

Vaststelling

De verordening moet binnen twee weken na vaststelling door Provinciale Staten door het college naar de minister van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties worden verzonden (artikel 218 Provinciewet).

Belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de Financiële verordening 2009 d.d. 9 oktober 2009:

Titel	Onderdeel	Verordening 2009	Significante wijziging verordening 2010
2 Financiële positie	Kaderstellen	Art 13 Financieringsfunctie, lid 1b	Toevoeging term 'liquiditeitsrisico's'.
		Art 13 Financieringsfunctie, lid 2 (alle onderdelen m.u.v. lid 2g en 2h)	Bij 2a is naast Wet Fido ook de Ruddo vermeld, deze is per 3-4-2009 gewijzigd. Bij 2b is de benaming 'Fido-proof' verwijderd. Bij 2c is het aantal offertes gewijzigd van vier naar drie. Lid 2d en 2e zijn omgewisseld om een logische volgorde te verkrijgen. In lid 2d is eveneens het aantal offertes gewijzigd van vier naar drie, 2f is geheel aangepast, in lijn met het nieuwe Treasurystatuut (voorheen geldgever te goeder naam en faam bekend).
		Art 13 Financieringsfunctie, lid 3	Naast zekerheden kan GS ook voorwaarden stellen aan leningen e.d., tevens wordt verwezen naar Kadernota Financieringsinstrumentarium bij beleid publieke taak.
		Art 13 Financieringsfunctie, lid 5	Term Financieringsstatuut gewijzigd in Treasurystatuut.

Provinciale Staten voornoemd,

Drs. J.J. Braam, griffier

Plv. voorzitter, W.P.G.M. Scheepens

Uitgegeven, 11 januari 2011